

A Spirituális Napló

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: January 24, 2018, 7:41 am

Napjainkban már igen kevés azon emberek száma, akik nem tudnak írni, olvasni. Megtanultuk, megtanítottak rá. A mai ember ezt az írást, olvasást kötelességét legelső sorban a külső, az emberközi kommunikációban, valamint a személyes érvényesülését szolgáló ismeretszerzésre használja, az életben legfőbb szándékkal ezzel ki is meríti az írás szerepét. Pedig az írásnak van egy a belső dimenzióval, a valószínűleg teremtett képzeletünkkel, illetve a tudattalanunkkal való összekapcsolási funkciója. Ez legalább olyan fontos, mint a mindennapi külső kommunikációnk és nem tartozik, ha azt illátom sok esetben még sokkal fontosabb. Ugyanis számunkra drámát, felfelé vezető útát és egyből vésztőlünk, vagy éppen tőlünk is hosszabb ideig fennállni kész sorszámtól mentjük meg magunkat, amennyiben megtanulunk kommunikálni másképp a magunkkal. Ahogy a kapcsolatot a külső világgal (annak azon szereplőivel is, amelyek elsőként nem tőlünk szimpatikusak) fel kell venni és kommunikálnunk kell, mivelhogy kommunikáció nélkül az emberi fejlődés elképzelhetetlen, ugyanígy a saját belső tartalmainkkal is meg kell tennünk. Vannak esetek ugyanis, amikor a legemlékezőbb kommunikáció is elveszik, megszűnik bizonyos belső köztétellel, mivelhogy tudatosan úgy döntünk, nem fontosak, átélések, félrelehetők, elhárítandók. Egy azn ezen mellőzött, de kellőképpen azt nem világtól, végső helyre nem tett és ezáltal fel nem oldott, tehát a mályban aktuális és ezért visszatérő erőseink, vágyaink, közzeteink vagy éppen szorongásaink, féllelmeink a legfőbb esetben betegségek, anyagi, személyi veszteségek formájában fognak visszatérni a tudattalanunkból és az azzal szorosán összefüggő külső világból.

A fiatal, 14 és 16 éves, korunk körülbelül, elöng sokunk számára az érzés, a belső kommunikáció.

Aztán később, ezen némi szellemi ébredésünk, valamint az ezzel összefüggő krízisekben és válságokban bűvelkedő életperiódus nyomásainak elmúltával, a korábban naplót író szemlélyek nagy része elhagyja eme foglalatosságát. Sőt, néha kicsit még szövegyszerűen is tekint vissza, annak tudatában, hogy volt egy ilyen romantikus időszak, amikor leírta a lényegét, gondolatait saját magának. Pedig, nincs amiért, az írásnak fontos szerepe van a személyes fejlődésünkben és nem véletlenül az emberiség igyekezett tudását az írásban rögzíteni. Vagy talán fiatal kori magunkat erőteljesen utálgal, idealistának, naivnak látva akkori meglátásainkat s nem találva elég fontosnak, meghatározónak az akkori gondolatainkat, talán a személyiségünket. A saját életünk alakulásának szempontjából mindenképpen az volt, mivelhogy ez volt az első próbálkozás az önálló, autonóm

gondolkodásunk, láthatóan inkább irányítva. Másrészt a máig kezdetben elöggő csiszolatlan fiatalkori gondolataink, meglátásaink sok esetben fontosabbak, mint a későbbi a civilizációs logikának tábbnyire behódolt, átfőltési az életmegnyerési spekulációink, negatív koncepcióink, kellőképpen felül nem vizsgálta hiedelmeink, a megváltás, az igazság keresés, az Isteni látézés szemzáróba, máig akkor is, ha valóban ezen időszerzők zisei nem mind állják ki az idők próbáját.

Mindazonáltal nem egy leírás, "romantikus" naplósra szeretném felhívni a figyelmet, ebben az esetben, hanem a befelől fordul, az ínmagunkhoz való ászinteség az nem utolsósorban a szemlélyesség fontos szerepére, amely a naplósra által való meg a legkényebben. Tudjuk ugyanis, csak ami szemlélyes csupán az egyetemes. Az egyetemesség elve nem kávé a sokaságban, hanem belől a szemlélyben tud megvalósulni a legtisztábban az a legátfogásban.

A spirituális naplósra tudni kell, legalább hárrom, rendkívül fontos funkciója van: a szemlélyesség, az igazságkeresés az a tervezés.

A szemlélyesség.

A naplósra egyik legfontosabb feltétele, biztosak legyünk abban, soha senki nem olvassa el rajtunk kávé a mi sem olvassuk fel másnak. Ezen alapfeltétel teljesülése nélkül nem érdemes belefogni, mert tővőtra visz az egész igyekezetünk, idő elfecsérelés, legjobb esetben, a naplósossal eltöltött időnk. A naplósra az Isteni látónkkel, látényegünkkel való társalgás, egyfajta Isteni kiegyenlítő az egyéni, individuális látónk (látó) az egyetemes látónk kávé, amennyiben jól sikerül. Szómomra az Isten (a Felettes %nem) számára fontos mindez elsődlegesen az senki másnak nincs kávézetlen kávéze hozzá. Ezért ne is gondolkozzunk abban, hogy bárkinek, bármikor is megmutatjuk, megmutathatjuk.

Mindenki számára fontos az ászinteség befele is, hiszen a grafológusok tudjuk, a civilizált európai ember hazudik a legtöbbit, ugyanakkor Nietzsche is rámutatott: elenyésző az, amit másoknak hazudunk, ahhoz képest, amit magunknak hazudunk. Ez nagyon fontos, a legtöbbit az ember saját Isteni láténye, lelkiismerete előtt komédiázik. A naplósra láténye az a másoknak meg nem mutatásban áll. A Naplós nem a barátunk, a barátunk, a főrjünk, a feleségünk vagy valamely más kávé kávézónságunk meghatározására kávé, nem azért kávé, hogy bárkit is elkávéztassunk, meggyűzzünk vele, hogy bárki is meghatádjön a mi felfedezésünk, esetleg irodalmi teljes-tm látónk, s az elején az elméleteink, életfilozófiánkt. A Naplós elsősorban a mentális, valamint spirituális ísszeszedettségünk elöré az fenntartás, az imagináció (életképzés) az tudattalanunk tisztátsát szolgálja az nem világi (kávé) cölökat. Mentális rend az kávévetkezességünk az utolsósorban az életünkben, vagy, az ellenkezéleg székletkárás, sablonosság, aminek kávévetkezésménye az unalom, az ismétlődés, a kávényser, ártelmetlenség (látás) náha megmagyarázhatatlan élethelyzetek az a fejlődés csökkent mörte. Vannak emberek, akiknek életfilozófiája egy föl gápelte oldalon él, mondja a főrjem, s valóban, az esetek többségében ágy is van. A tudatosan kimunkált, bevált, világgosságot az eredményt hozó életkonceptió a legtöbbit esetben egy ekkora helyen el szokott főrni. Azonban ennél szívesebben az gyakoribb szokott lenni a fől tudatosság határát srolás hiedelemrendszerünk, nem beszélve a tudattalanunkban megházdájtett programokról. Nemeszderül főrny a rejtett, addig ászre nem vett, kellőképpen nem tudatos-tott magatartásunkra, gondolat, szék, tett szakadásunkra a naplósra kávében, amely fől látt átsiklottunk volna kávében, de amely egyébként látényes az fontos

Árnysszetevájje a lelki Ács gyakorlati ÁcletÁnknek. UgyanÁgy kerÁlnek nagyÁ-tÁ³ lencse alá; Ács ezÁlital korrekciÁ³ alá; is a magÁ;tÁ³l ÁcrtetÁudÁjnek gondolt Ács tartott elkÁcpzelÁcseink is szácp lassan a naplÁ³zÁ;saink sorÁ;n.

Az Á-rÁ;snak ugyanis nagyelÁjnye a beszÁcddel Ács az Á-rÁ;sba nem foglalt gondolkozÁ;ssal szemben, hogy lelassÁ-tja a gondolkozÁ;s, a gondolatÁ;ramlÁ;s folyamatÁ;t Ács ezÁlital egy adott tÁcmÁ;ra valÁ³ fÁ³kuszÁ;ltsÁ;got spontÁ;n mÁ³don fenntartja, amely Álital sokkal alaposabban, mÁlyebben tudunk kÁrbe jÁ;rni szÁ;munkra lÁcnyeges ÁclettÁcmÁ;kat, problÁcmÁ;kat. SzÁ;mos dolgot rendezÁ³nk magunk kÁrÁ³l, a munkÁ;nkban fÁjukÁcmt Ács a kÁ³lvilÁ;gban, csupÁ;n a sajÁ;t gondolatainkat nem rendezÁ³k kellÁjukÁcppen, az elmÁlyÁ-tÁcsrÁul nem is beszÁclove. A rendszeres naplÁ³zÁ;s hozzÁ;segÁ-t, hogy legalÁ;bb azzal tisztÁ;ban legyÁ³nk, mit is gondolunk valÁ³jÁ;ban egy adott tÁcmÁ;ban Ács egyre nagyobb jÁ;rtassÁ;gra tegyÁ³nk szert sajÁ;t belsÁmu lelki tÁ;jjainkon. EzÁlital egyre pontosabb, helyesebb ÁcrtelmezÁcsekre jussunk. Ugyanakkor, figyelemremÁcletÁ³ az is, hogy amit mÁ;r egyszer leÁ-rtam, viccesen fogalmazva, amiben magammal megegyeztem a naplÁ³mban, arra napkÁrjzben nem kell visszatÁcrtnem tÁrbbet, az nem terheli a mentÁ;jlomat, a gondolkozÁ;somat Ács a gondolkodÁ;som, a lÁcnyem nyitott az Áj perspektÁ-vÁ;jk, az Áj gondolatok irÁ;nt, akÁ;r abban a tÁcmÁ;ban is. Ameddig ezzel szemben az olyan kÁcpzetek problÁcmÁ;jk, gondolatok, elkÁcpzelÁcsek, amelyeket nem Á-rtam le, azok minduntalan, ugyanÁgy kÁrberforognak a fejemben Ács el sem tudom engedni Ájuket, de szÁ;mottevÁmu elÁjrelÁcpÁcst sem tudok bennÁ³k tenni. Ez a szemÁclyes megfigyelÁcsem, amelynek eredmÁcnyekÁcmt tartom nagyon fontosnak a spirituÁ;lis naplÁ³ vezetÁcst Ács ajÁ;nlom mindenkinek, aki ÁrnmagÁ;val szemben igÁcnyes Ács fejlÁjndni akar.

Az igazsÁ;jgkeresÁcs.

A spirituÁ;lis naplÁ³ mÁ;sodik legfontosabb funkciÁ³ja, cÁclja az egyÁcni igazsÁ;jgkeresÁcs. BÁ;r az utÁ³bbi idÁjben csÁrkkentettem az elolvasott kÁrnyvek szÁ;jmÁ;t, azt mondhatom sok kÁrnyvet elolvastam Ácletem folyamÁ;n, de azt vettem Ácszre, az olvasÁ;s semmit sem Ácrt az egyÁcni gondolkozÁ;si Ács tapasztalati rendszerembe valÁ³ tudatos beÁcpÁ-tÁcs nÁclkÁ³l, vagyis a kapott informÁ;ciÁ³n valÁ³ elgondolkozÁ;s nÁclkÁ³l. Olyan ez, mint amikor eszik az ember, de mohÁ³sÁ;jgÁ;ban a bekebelezÁcsre koncentrÁ;l csupÁ;n, az emÁcsztÁcsre, feldolgozÁ;sra nem. A vÁcge gyomorrontÁ;s lesz. Ahogy a fizikai formÁ;ban felvett informÁ;ciÁ³t, az Áclet, jÁ³l meg kell rÁ;gni Ács emÁcszteni, vagyis darabjaira kell szedni Ács mindenik elemÁct kÁ³lÁrln, kÁ³lÁrln megvizsgÁ;lva, beazonosÁ-tva lehet igazÁ;n felhasznÁ;lni, Ágy a mentÁ;jlis informÁ;ciÁ³val is ugyanezt ajÁ;nlott tenni. KÁ³lÁrlnben hiÁ;jbavalÁ³an eltÁrlltÁrtt idÁmu az olvasÁ;s, mert Ágy sem marad meg annyi belÁjle, amennyi megmaradhatna a kellÁjmen elmÁlyÁ³lt szemÁclyes foglalkozÁ;ssal, a sajÁ;t korÁ;jbi tapasztalatokkal, elgondolÁ;sokkal, nagyjÁ;bÁ³l mÁ;r letisztÁ-tott gondolati elemekkel valÁ³ ÁrnysszekapcsolÁ;ssal, megÁ-tÁcletÁcssel. NyilvÁ;n mindenki maga szabja meg, mennyire akar tÁ³zetesen felÁ³lvizsgÁ;lni valamit, ehhez mindenkÁcppen jÁ³ eszkÁrjz a naplÁ³Á-rÁ;s.

MÁ;srÁcszt a naplÁ³Á-rÁ;snak egyik legfontosabb cÁclja a mindennapi esemÁcnyek spirituÁ;lis jelentÁcsÁcnek megkeresÁcse, a szellemi gyÁrkkÁrkre valÁ³ visszavezetÁcs, a spirituÁ;lis igazsÁ;jgkeresÁcs. NaplÁ³Á-rÁ;s kÁrjzben a magam csendjÁcben, olyan ÁrnysszefÁ³ggÁcseket keresek Ács lÁ;jtok meg, amelyek mellett kÁ³lÁrlnben elshannÁcok a felszÁ-nekhez szokott ÁcrtÁcoki, Ácrtelmi Ács gondolati, benyomÁ;sok hatÁ;sÁ;ra. Ebben a keresÁcsÁcben segÁ-t az adott helyzet, valamely elmÁclet, vagy bÁ;rimi egyÁcnek az egyetemes tÁrrvÁcnyek tÁ³krÁcben valÁ³ megvizsgÁ;lÁ;sa. Biztosak lehetÁ³nk, amennyiben van tÁ³relmÁ³nk egy Áclethelyezetet, problÁcmÁ;t mind a tÁ-z egyetemes tÁrrvÁcnyen keresztülÁ vezetve megvizsgÁ;lni, azoknak fÁcnyÁcben Ájtgondolni, sokkal teljesebb kÁcpet nyerÁ³nk a problÁcmÁkÁrÁrÁul, ÁclethelyezetrÁul, mind annak elÁjtte, valamint tisztÁ;bban lÁ;jtuk a jÁrvÁjben megteendÁmu Ácrtelmes lÁcpÁcseket is. Az elsÁmu lÁcpÁcskÁcmt, az egyetemes tÁrrvÁcnyeket figyelem elÁjtt tartva, megkereshetjÁ³k mennyiben, milyen minÁjsgÁcben,

mikor járult hozzá; a mi imaginációk (leletkepzetelek) az adott helyzet kialakulásához. Ez máris a mágiára és rezonancia egyetemes tervre vonatkozóhoz kapcsolódás, a kauzalitás felelősségvállalásnak az első és legfontosabb lépése. Ezután járhat a kompenzáció (analógia), nemek, a polaritás, a ritmus és ciklus, az ok és okozat (a kivetkezőnyek felmérés), a fejlődés, a szeretet (egység) és az abszolútum (a kiegyenlítés) tervre vonatkozó alapjain tervre vonatkozó felvilágosítás. (Az egyetemes tervre vonatkozókkal kapcsolatos leírás az oldalunkon található és kideríteni is lehet a vendégek nyelvében vagy a fórumon.) Még kiegyenlítésre vonatkozóhoz hozzátenném, nem utolsósorban mindennek a saját szívetesi horoszkóppomhoz való hozzákapcsolásnak, visszavezetésének fontosságát. A szívetesi kiegészítéssel való összekapcsolás során örtem meg igazán ugyanis, mióta is kellett nekem egy adott leletkezéssel találkoznom az Isteni Igazság felé. Ehhez azonban szükségem van az analógia gondolkodásában való járásra, mert semmit nem ör a naplóról, gondolom ez eddig elgárga örthetvált egyébként, ha megmaradok a károsok boncolgatásánál, a szomszédra, a páromra, az időjárásra, az intőzőmre, a vírusokra való visszavezetésnél, s netán haragnál. S máris ott tartunk az analógia tervre vonatkozó, valamint az ok okozat és mágiára vonatkozó. Az analogikus megfeleléseket megkeresve lehet összekapcsolás sok keresni a látszólag semmilyen összefüggéseket nem mutató jelenségek, probléma elemek és a szemlélyem károsító struktúrái károsító példájul. Az analógiaikat úgy találom meg, ha az adott eseménynek, a benne szereplő szemlélyeknek, tárgyakkal, jelenségeknek a káros megnyitást; nül; saibál kikövetkeztetem, milyen belső tulajdonságokkal rendelkeznek, s ezáltal milyen egyetemes tartalmakkal állnak összefüggésben, ehhez fogózkodásnak számú asztrológia kinyelvében találni lehet, ugyanis az asztrológia éppen az analógia kapcsolatok feltérképezésének, beazonosításnak mentális tudomány. Számtalan példát lehet erre adni, amire most nem terek ki. Ezen kívül az egység problémákkal összefüggésben járó témákat ká-nál; lnak a Dethlefen és a Rádiger Dhalke kinyelvéi is.

A tervezés.

A sorsalakításnak két fontos kulcsa van, a szemlélyes a kauzalitás felelősségvállalás, amiről korábban írtam, valamint a tervezés. A kauzalitás felelősség vállalással összefüggésben, annyit el kell mondanom, hogy a gyakorlati és spirituális leletfeladataim ismerete nélkül, (szinte) lehetetlen ebben gondolkodni.

Életemről a sorsom hajrája a pillanatnyi hangulatok, leletek, a megkötés; nt mára divatok, valamint a negatív programjaim (asztrológus szemmel nézve a Sárkányfarkam, a Lilithem, a negatív felnyitást; gekből kikövetkeztethető gyengeségem) hullámvérsei és szelei kénye kedvének, hányattatásnak van köve. Ezért elengedhetetlenül szükségem az életem. Az életem lehet hosszú távú. Mindenéppen szükségem, legalább nagyvonalakban tudni, tudatosítani: hová akarok megérkezni, melyek a távlati terveim, milyen helyzetben szeretném látni magamat 5, 10, 15, 25 év múlva. Ugyanakkor a terv lehet rövid távú, kisebb futamidejű is, amelynek mentális előkészítése legalább olyan fontos lehet, mint a hosszú távú terv. A naplómba tehát, mindezeket járól megalapozhatom, kidolgozhatom, átgondolhatom és természetesen károsabb is ellenőrizhetem és korrigálhatom (esetleg megváltoztathatom), ha szükségem. A visszajelzéseket, kivetkezőnyeket értelmezhetem. A spirituális naplóm tehát a legcélszerűbb, a legértelmesebb mentális alkalmi laborom, valószínűleg.

Eme kis zselés után mindenkinek természetűn- és igazság- felfedező spirituális naplóról; st ká-vál; nok a továbbiakban!

DÃ©nes MÃ©ria